

Vincent Van Duysen voor Knokke Horses
**Strak ontwerp en natuur
gaan hand-in-hand**

Als je iets doet, doe het dan met passie. Dat is het motto van Peter Taffeiren en Melissa Rocher. Al bijna vier jaar bouwt het paardenminnend koppel aan hun droomhuis en -stallen in de Belgische badplaats Knokke.

Het ontwerp van de stal is van niemand minder dan toparchitect Vincent Van Duyzen, landschapsarchitect Ludovic Devriendt tekende voor de aankleding van het omliggend domein van Knokke Horses.

Bij de realisatie van hun droomdomein hadden Peter en Melissa voor hen, hun twee kinderen en 23 paarden een hedendaagse boerderij in gedachten. Hoe die er precies uit moest komen te zien, lieten ze graag over aan de Antwerpse architect Vincent Van Duysen. Hij had hen al gewaarschuwd: als je bij het tweede of derde ontwerp nog twijfels hebt, ben ik wellicht niet de goede architect om jullie project te realiseren. Maar bij het eerste ontwerp was al duidelijk dat de klik er was. "Het creatief vermogen van Van Duysen past perfect bij onze smaak", aldus het koppel, dat deze zomer eindelijk met het gezin hun intrek neemt in het woonhuis bij de stallen. Hier worden de laatste puntjes op de spreekwoordelijke 'i' gezet, terwijl aan de schuur nog flink gebouwd wordt. Zoals dat gaat bij paardenmensen: de stal was natuurlijk het eerst af...

Van een afstandje lijken de drie gebouwen erg op elkaar. Van Duysen noemt het zijn 'drie archaische schuren'. Inderdaad lijken de drie gebouwen nog het meest op de langgerekte, houten schuren, die je vroeger bij de boerderijen in de polder zag staan. Net als vroeger hebben de schuren een houten look. Er is gekozen voor de Siberische lariks, een sterke en stabiele houtsoort. Deze werd gedrenkt in een

donker product, waardoor het een haast zwarte kleur heeft gekregen. "Na verloop van tijd zal de kleur iets verzachten en grijszer worden", vertelt Peter. "We zijn er nog niet uit of we dat zo laten of dat we dan opnieuw de donkere kleur willen laten aanbrengen."

De natuurlijke, robuuste look wordt ook in en rond de stallen, het woonhuis en de schuur doorgetrokken. Is de verharding rond de gebouwen van ruw beton, in de woning is dit zelfde beton gepolijst tot een prachtig, glad oppervlakte.

Mocht je eraan twifelen of één zo'n schuur wel voldoende woonoppervlakte biedt. Geen nood: het volledige woongedeelte is onderkelderd, evenals de helft van de paardenstallen. Hier is ruimte voor de opslag van dekens, de wasautomaten en andere benodigdheden. De paarden zelf staan gelijkvloers in ruime (4x3,5m²) stallen, die samen met Geerkens-Hippico werden gebouwd. Bodemspecialist Poels legde de buitenpiste aan, terwijl De Sutter de houten omheiningen op het domein verzorgde.

Waarom zo'n lange bouwtijd? De schuren ('barns') zien er zo simpel uit. Dat was ook precies de bedoeling, maar om dit te realiseren was maatwerk, heel veel maatwerk, nodig. En dat kost veel tijd. Wel

zo mooi als je rails van de elektrisch bedienbare schuifdeuren niet ziet. Ook erg praktisch: scharnieren waarmee je een kastdeur nog verder dan 180 graden kunt opendraaien. Fijn voor de paarden: veel deuren, die al naargelang de zeewind waait open of dicht kunnen. Verder genieten de viervoeters van een super verluchte, condensvrije stalruimte dankzij een goede isolatie tussen de betonwanden en een speciale, natuurlijke luchtafvoerstrook via de nok van het dak. En mochten de stallen eens erg smerig zijn geworden, dan kan alles in een afvoerputje worden gespoeld en wordt het onder de stallen door via een kanaaltje afgevoerd. Mooie stallen of niet, paarden staan natuurlijk graag buiten en daarvoor is op het twaalf hectare grootte domein ruimte genoeg. Hier staan zowel de fokmerries, als de wedstrijdpaarden en jonge paarden van het koppel. Afstammelingen van Clinton, Nabab de Reve, Diamant de Semilly, Landgraaf en Furioso, en ook in de moederlijnen zijn bekende vaders terug te vinden. Ook hier geldt: als je iets doet, doe het dan goed. Peter: "Kwaliteit is het uitgangspunt. Dat geldt bij de bouw van ons huis en de stallen, maar ook voor onze springpaardenfokkerij Knokke Horses." ■

Vincent Van Duysen werd geboren in Lokeren (België) in 1962. Na het behalen van zijn diploma architectuur in 1985 ging hij aan de slag bij Cinzia Ruggeri en Aldo Cibic-Sottsass Associati in Milaan. In 1990 opende Van Duysen zijn eigen architectenbureau in Antwerpen. Het multidisciplinaire team voert een breed scala opdrachten uit, niet alleen in België, maar ook in Londen, Milaan, Parijs, New York, Beiroet en Saoedi-Arabië. Van interieurs en verbouwingen tot nieuwbouw; van particuliere woningen tot appartementencomplexen, kantoorconcepten en winkelruimten. De rode draad is de grote aandacht voor de individuele beleving van de ruimte.

In een eerder interview zei hij ooit: "Plattelandswoningen zitten in ons Belgisch DNA. Ik vind het juist een uitdaging om zo'n archetypisch boeren erf met woonhuis en schuren om te bouwen tot iets hedendaags." In zijn jeugd jaren woonde Van Duysen zelf in een boerderij op het platteland. Het weidse uitzicht en de nauwe band met de natuur zijn voor hem in zo'n ontwerp essentieel. Dit is zeker ook terug te zien in het ontwerp voor Knokke Horses, waar onder meer de tot op de grond doorlopende, ruime raampartijen voor een prachtig uitzicht zorgen.

Het uitzicht wordt dan weer mede bepaald door de visie van landschapsarchitect **Ludovic Devriendt**, die eveneens zijn thuisbasis in de stad Antwerpen heeft. Kenmerkend voor de inrichting van het domein van Knokke Horses zijn de lange lijnen, lanen haast, die van oost naar west en noord naar zuid lopen; wanneer je de voordeur open zet, zelfs netjes door het woonhuis heen. Deze boulevards van groen bepaalden mede de ligging van de buitenpiste in het verlengde van de stal. Op de groenstroken zijn - schijnbaar willekeurig - witte abelen gepland, een snel groeiende populierensoort die goed gedijt aan de kust. Op het terras bij het woonhuis wisselen beton- en grasstroken elkaar af. Robuust, 'clean' ontwerp en natuur gaan hier hand in hand.